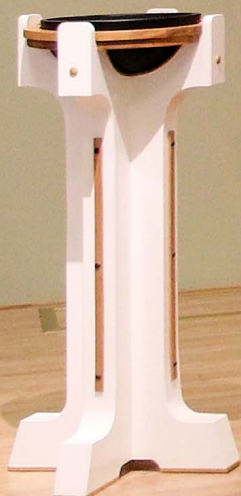
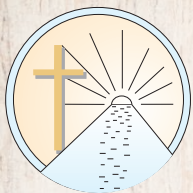

Sions Missionstidning

*Omvänd er och låt er alla
döpas i Jesu Kristi namn,
så att era synder blir förlåtna
[till edra synders förlåtelse].
Då skall ni få den helige Ande
som gåva. Ty er gäller löftet och
era barn och alla dem som är
långt borta, så många som
Herren vår Gud kallar.
(Apg. 2 :38 - 39)*

BIBELORDET

Se Guds lamm, som tar bort världens synd. Det var om honom jag sade: Efter mig kommer en man som är före mig, ty han var före mig. Och jag kände honom inte. Men för att han skulle uppenbaras för Israel har jag kommit och döper i vatten." Johannes vittnade och sade: "Jag såg Anden komma ner som en duva från himlen och bli kvar över honom. Jag kände honom inte, men han som sände mig att döpa i vatten sade till mig: Den som du ser Anden komma ner och bli kvar över, han är den som döper i den helige Ande. Och jag har sett det och har vittnat att han är Guds Son. Joh. 1:29 – 34

HELGDAGAR

Andra söndagen efter jul,
Joh. 7:14-18,
I Guds hus

Första sönd. efter trettondagen,
Luk. 3:15-18, 21-22,
Dopets gåva

Andra sönd. efter trettondagen,
Luk. 4:16-21,
Jesus uppenbarar sin gudomliga kraft

Tredje sönd. efter trettondagen,
Mark. 1:29-39,
Jesus väcker tro

Tredje sönd. före fastetiden (Septuagesima),
Luk. 17:7-10,
Den oförtjänta nåden

Kyndelmässöndagen,
Luk 2:22-23,
Kristus, utstrålningen av Guds härlighet

AUGSBURGSKA BEKÄNNELSEN

Artikel 3

Vidare lära de [våra församlingar], att Ordet, det vill säga Guds Son, antagit mänsklig natur i den saliga jungfrun Marias liv, så att de två naturerna, den gudomliga och den mänskliga, ouplösligt förenade i personens enhet, äro en enda Kristus, sann Gud och sann människa, född av jungfru Maria, verkligen pinad, korsfäst, död och begravnen, för att han skulle försona Fadern med oss och vara ett offer icke allenast för arvskulden, utan även för alla människornas verksynder. Han nedsteg ock till dödsriket och uppstod i sanning på tredje dagen, uppsteg därefter till himmelen för att sitta på Faderns högra sida och regera i evighet och råda över alla skapade varelser, helga dem, som tro på honom, i det att han sänder den helige Ande i deras hjärtan, vilken skall leda, trösta och levandegöra dem samt försvara dem mot djävulen och mot syndens makt. Denne Kristus skall ock i uppenbar mätto igenkomma till att döma levande och döda, o.s.v. enligt den apostoliska trosbekännelsen.

Sions Missionstidning

Nr 1 2021

Varför är dopet viktigt?	4	Att bemöta människor i sorg	14
Den Helige Andes gåvor.....	5	Tidstecknet IsraEl	16
Jesus döps	8	Det är fruktansvärt... ..	18
Vårt dagliga bröd ge oss idag	9	Till minne av Sandra Sofia Fagerholm	20
Barnsida: Isak	10	Rapport från hemlandsmissionen.....	22
Ungdomssida: Vad betyder dopet för dig och mig?.....	12	Prenumerationer.....	23

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

Ansvarig redaktör:
Vesa Pöyhtäri
Permosvängen 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 2175410

Redaktionsråd:
Sven Sundström,
Susanna Östman,
Magnus Enlund

Layout:
Grafica Layout & Foto
Ulrica Wik
Tel. 050-536 7726
ulrica@grafica.fi

ISSN 1455-8882 (print)
ISSN 2490-0869 (web)

Tryck:
Forsberg Printed
Communication Oy Ab

RADIERADE

HELGSAMMANKOMSTER 2021

Januari

- 2 - 3.1. Möte i Jakobstad
- 6.1. trettondag
- 9.1. Näs
- 16.1. Punsar
- 23.1. Bosund
- 30.1. Närvilä
- 6.2. Risöhall

Varför är dopet viktigt?

Dopet är viktigt därför att Kristus instiftade det. Han instiftade det strax efter sin uppståndelse som ett verktyg för nåd för att genom det och ordet göra människor till sina lärjungar (Matt. 28:18 – 20). Var och en kristen bör ha en trygg identitet som en döpt kristen och kunna vila i dopets nådesförbund.

Men så är det tyvärr inte idag överallt i Finland. De som döper kristna på nytt, har kunnat sprida sina åsikter och kristendomsyn så kraftigt genom olika kanaler att det har kunnat påverka sådana ungdomar som har inte stått stadigt på de heliga Skrifternas stengrund.

Kära läsare. Genom detta nummer av Sions Missionstidning önskar vi att du skulle på nytt hitta den Bibliska grunden och helheten där också dopet passar in, en helhetssyn på Kristi lära som du en gång har lärt i din barndom genom Bibeln, katekesen och i skriftskolan. Bibelns undervisning om dopet håller även idag. Därför säger vi med glädje: Du blev döpt redan som barn, Gud gjorde det och misslyckades inte!

Har du tankar om vad som är skrivet i Bibeln om detta, kan du ta kontakt med undertecknad. Jag samtalar gärna om Guds frälsningsarbete!

Vesa Pöyhkäri

Den Helige Andes gåvor

Senaste sommar, och i höstas, hade vi som LFF:s anställda och inom Media-Teamet ett bekymmer - hur kan vi fortsätta med vårt arbete med Radio LFF? Vi är endast fyra personer och var och en av oss har sina ursprungliga uppgifter som måste prioriteras före radioarbete. Vi upplevde att våra krafter och händerna inte räcker till.

Medan vi ännu funderade på arbetets framtid började det komma fram personer; kvinnor, män, yngre, medelålders och äldre, som hade fått information om behovet av hjälp och ville ge sin hjälpande hand. Vi fick under en kort tid nya personer som var villiga att spela musik och göra olika program för Radio LFF. Det här var en stor lättnad för oss. Vi fick se hur nya människor ville komma med och ge sina gåvor till Guds rikets tjänst. Vi förstod att gåvorna är Herrens. Nu skickade han sina gåvor till kontoret och till bönehusen. Hoppas att han sänder flera sådana, i hela kristenheten!

Nu, när du läser detta, är du kanske förvånad över vad det här har att göra med vår söndags tema om det heliga dopet. Det har faktiskt mycket att göra med detta tema, egentligen väldigt mycket.

Gud är gåvornas Gud

Vi börjar med att granska vad Gud är och hur han har uppenbarat sig för människorna. Gud är gåvornas Gud. Från första början uppenbarade han sig som en, som ger gåvor. Många gåvor i överflöd. Gud skapade världen. Han skapade naturen, fiskar, fåglar och hela universum. Och han uppehåller dem även idag. Redan detta är en enorm gåva. Sedan skapade han också man och kvinna och donerade paradiset för dem.

Gud själv är full av gränslösa gåvor och skatter. Om vi granskar hans skapelseverk förstår vi det. Skapelsens storhet och skönhet vittnar för oss alla att det inte finns någon som är

som Gud, inte ens nära. Men Gud ville dela ut sina gåvor, han ville inte hålla dem för sig själv. Så därför skapade Gud människan, till hans likhet! Likheten innebär också likhet i gåvorna, fast det inte går att jämföra i mängd och i kvalitet. Om vi uppfattar oss skapade till Guds likhet förstår vi att alla, var och en, har fått del av Guds gåvors rikedom. Därför lovprisade psalmisten David, ”*Jag tackar dig för att jag är så underbart skapad. Ja, underbara är dina verk, min själ vet det så väl.*” (Ps. 139:14)

Vi människor har fått endast goda gåvor. I kristen undervisning har Guds gåvor blivit

betraktade som dels naturens gåvor, dels andliga gåvor. En person kan ha fått gåvan att kunna vara en god vän, en annan att bjuda in nya människor i ens vänkrets. En person spelar olika instrument väldigt bra, någon spelar tillräckligt bra, och många är som jag som spelar för eget nöje. En person talar bra, någon skriver bra, många skriver och talar tillräckligt bra, och så vidare. Alla dessa gåvor kan vi betrakta såsom gåvor, givna till oss, genom skapelsen.

Guds gåva genom ”ordets löfte i dopets vatten”

Nu kommer vi till söndagens tema som heter ”Dopets gåva”. Vi har de ovan uppräknade gåvorna som Gud har gett oss människor på jorden. Dessa gåvor kallar vi för naturliga gåvor. Men Gud ger oss också andliga gåvor. I dopet får vi andliga gåvor. Dessa förmedlas endast genom evangelium, alltså genom Guds löftes ord i de nådemedel som Gud själv har instiftat. Dessa nådemedel är alla evangelium, därför att Gud har bundit sitt löftes ord i dem.

Det centrala nådemedlet är förstuds Guds ord. Alla andra nådemedel: dopet, bikten och nattvarden, är beroende av ordet. Löftets ord som hör till dopet är till exempel följande: ”gör till lärjungar” (Matt. 28), ”den som tror och blir döpt skall bli frälst” (Mark. 16). ”Till syndernas förlåtelse”, ”ni får den Helige Ande som gåva” och ”löftet gäller er och era barn” (Apg. 2). ”Vi är alltså genom dopet till döden begravda med honom, för att också vi skall leva det nya livet, liksom Kristus uppväcktes från de döda genom Faderns

härlighet.” (Rom. 6). Som förklaring av löftenas betydelse undervisar Paulus: ”Gud frälste oss, inte för rättfärdiga gärningar som vi hade gjort, utan på grund av sin barmhärtighet, genom ett bad till ny födelse och förnyelse i den Helige Ande...” (Tit. 3:5) Det här stycket använde också Luther i lilla Katekesen.

Den Helige Ande är både döparen och dopets gåva med ett särskilt uppdrag

Gud är treenig. Personer i gudomen har var och en sitt särskilda uppdrag. Den Helige Andes uppdrag är att vara livgivare. Det här märker vi speciellt från Hesekiels syn där benen fick liv först när Anden kom genom vinden (Hes. 37:8-10). Vi märker det också däri, att Jesus, när han instiftade det nya förbundets dop, nämnde också den Helige Ande. Jesus hade redan tidigare knutit samman församlingens frälsningsuppdrag med att den Helige Ande blir sänd. Det var först när Anden hade kommit som församlingen kunde börja döpa. Församlingens, den Helige Andes och dopets sammanhängande är understrykt genom Gud själv!

Den ovannämnda modellen visade Gud redan tidigare genom det som hände när Guds Son blev döpt. Enligt söndagens evangelium kom den Helige Ande ner över Jesus som en duva (Mark. 1:10). Texten berättar oss om Andens uppdrag som arbetets ledare och stödare. Bibeln visar oss här att Jesus, fast han var Gud, behövde den Helige Ande som hjälpare och vägvisare. Anden ledde Jesus till frälsningsuppdrag strax efter att han var döpt. Först ledde han Jesus till öknen, sen bland människorna

”Jag tackar dig för att jag är så underbart skapad. Ja, underbara är dina verk, min själ vet det så väl.”

och slutligen till korset och uppståndelsen. Anden var närvarande varje stund.

Så här mycket behövde Jesus Anden. Hur mycket mera behöver vi som kristna då den Helige Ande i vårt liv, i tron och i uppgifter som vi får i Guds rike? Mycket mera! Såsom Anden var med i Jesu dop var han också med i vårt dop. För oss blev han den som väckte oss genom skapande ord från dopets grav till ett nytt liv, och gör det varje stund i vårt liv. Detta för att vi skall tjäna varandra med Guds gåvor. Du har den Helige Ande, min vän: ”Håll fast det du har, så att ingen tar din krona.” (Upp. 3:11).

Helige Ande leder dig i en tjänande uppdrag i församlingen

Nu återvänder vi i vår betraktelse till det som vi framlade i början. Gud har gett naturliga gåvor, men Gud har också gett den bästa gåvan. Det är frälsningen i Kristus Jesus och den Helige Ande som bor i vårt hjärta. Eftersom vi har fått den här stora gåvan sänder Gud oss att också tjäna andra.

När du som en kristen idag har viljan att tjäna människor i Guds rike i olika uppgifter får du också stöd från samma Ande som Jesus fick. Han leder dig och han bor i dig. Glöm aldrig det som vi betraktade tidigare i texten: Jesus sammankopplade den Helige Ande och församlingen. Det är Anden som har delat ut

olika gåvor för att bygga församlingen. Det, att du lever i Andens ledning, betyder att du lever i församlingens gemenskap. Be för Guds ledning i Jesu namn, och be också tillsammans med andra i församlingen. Lär dig att vara underdånig i församlingen för det är behagligt inför Gud (Ef. 5:21). Anden leder dig. Han lär dig att stöda dig på Bibelns undervisning och kallar dig tillbaka när du har avvikit. Han ger också provningstider som kan vara tunga att bära. Men Anden är alltid med och förklarar oss Kristus.

Gud är nådig

Käre bror och syster i Kristus. Med våra gåvor, vare sig de är skapelsens gåvor eller andliga gåvor, får vi tjäna Herren och vara ett vittne om Kristi kärlek, hans trofasthet och stora barmhärtighet. Hans nåd emot oss svaga kristna är större än vi kan uppfatta. Anden håller oss svaga i oss själva för att Guds nåd i Kristus skulle vara för oss, allt i allt. Han, Gud, förlåter och stöder. Det är därför han delar sina gåvor i församlingen. Alla måste få höra både från predikstolen, altaren och från bröders och systrars mun i bänken: ”Allt är dig förlåtet i Jesu namn och blod, du får vara fri.”

Vesa Pöyhtäri

Jesus döps

Jesu döpelse och ”de tre rätta konungarna”
Denna högtid skall man alltså lära sig att akta högt. Även det är en uppenbarelse, att Kristus uppenbarade sig för de vise genom en stjärna, men den här är vida större. De tre rätta konungarna är Gud Fader, Guds Son och Gud den helige Ande, som alla tre är närvarande, när Kristus döpes. Om det hade varit hans vilja, så skulle denna uppenbarelse lika väl ha kunnat ske i öknen eller i Jerusalems tempel. Men nu har den skett i samband med dopet, för att vi, som jag ofta sagt, skall lära oss att hålla dopet högt i ära och, eftersom vi är döpta, se på oss själva som ingenting mindre än nyskapade helgon.

De som döper kristna på nytt säger, att dopet bara är vatten. Gud förbarme sig över sådana talare! En kristen bör inte döma efter vad han tänker själv, utan efter Guds ord. Ty i dopet är inte bara vatten utan också Guds ord och kraft. Vi ser ju här, att vid Kristi dop är Gud själv, Fadern, Sonen och den helige Ande, närvarande. Alltså är det inget vanligt vatten, utan ett vatten, vari Guds Son tvår sig, över vilket den helige Ande svävar och Gud Fader predikar. Alltså är dopet icke blott vatten utan ett närrikt vatten, ett bad till ny födelse, invigt och helgat genom Gud, Fadern, Sonen och den helige Ande. Kristus har också inrättat dopet så, att det skall ske i Faderns och Sonens och den helige Andes namn. Därför är det än i dag, när ett barn döpes, Guds Son, som med sin lekamen, den helige Ande som med sin närvaro och Gud, Fadern, som med sin röst helgar dopet. Då kan man ju inte säga, att det bara är vatten, när hela gudomen är närvarande. Då

skall vi väl inte heller anse dopet som ett människoverk. Ty även om en människa förrättar dopet, så gör hon det ändå inte i sitt eget namn utan i Faderns och Sonens och den helige Andes namn. Dessa tre är också närvarande vid denna handling. Annars skulle inte dopet kunna uträtta, vad det bör uträtta.

Vem vill nu förakta det, som Fadern, Sonen och den helige Ande är närvarande vid? Vem vill kalla sådant vatten bara vatten? Ser vi då inte, vilken krydda Gud lägger ned i detta vatten? Lägger man socker i vattnet, så blir det inte bara vatten utan en kostligare dryck. Varför vill man då i detta sammanhang skilja ordet från vattnet och säga, att det bara är vatten, som om Guds ord och Gud själv inte vore *med* och *när* vattnet? Så bör det inte vara, ty Gud, Fadern, Sonen och den helige Ande, är *med* och *när* detta vatten alldeles som vid Jordan, när Kristus stod där i vattnet, den helige Ande svävade däröver och Fadern predikade. Därför är dopet ett vatten, som tar bort synden, döden och all olycka och hjälper oss till himmelen och det eviga livet. Ett så kostligt läkemedel har det blivit, därigenom att Gud själv blandat sig däri. Men Gud är livets Gud. Och när han nu är *med* och *när* detta vatten, så måste det vara ett rätt livets vatten, som fördriver döden och helvetet och ger evigt liv.

Så skall vi lära oss att rätt förstå och högt värdera dopet. Vi döper ju inte i en ängels eller människas namn, utan i Guds, Faderns och Sonens och den helige Andes namn.

*Ett bearbetat utdrag ur
Martti Luthers Huspostilla*

Vårt dagliga bröd ge oss idag

Det finns olika slags hunger och det finns olika slags mat. I Finland möter vi ganska sällan människor som inte fått tillräckligt att äta. Under våra år inom ett bibelöversättningsprojekt i Kenya mötte vi däremot många hungriga människor. På något sätt överlevde de. Jag förstod aldrig riktigt hur. Gud bryr sig både om vår andliga hunger och vår fysiska hunger. I Bibeln finns exempel på när Jesus undervisar människor, och samtidigt har stor omsorg om deras fysiska hunger. Vi kristna uppmanas också att ta hand om varandra: *”Om en broder eller syster inte har kläder och saknar mat för dagen och någon av er säger till dem: ”Gå i frid, klä er varmt och ät er mätta”, men inte ger dem vad kroppen behöver, vad hjälper det? Så är också tron i sig själv död, när den är utan gärningar.”* (Jak. 2: 15-17) Men bland samburuerna i Kenya såg vi också en annan sorts hunger – människor längtade efter andlig mat. Kanske är det bara den som saknat Guds ord på sitt eget modersmål som förstår den hungern?

Vi kan på många ställen i Bibeln läsa om mat för både kropp och själ. Vi ber bönen Fader vår och vi ber om dagligt bröd. De flesta av oss har det så bra ordnat att vi får äta oss mätta varje dag. Vi har kanske svårt att förstå fysisk hunger. Vi har dessutom tillgång till Guds ord, Bibeln, på vårt eget språk och vi har en församlingssamfund. Vi behöver andligt bröd lika mycket som vi behöver vanligt bröd. Det vet Jesus också. Därför uppmanas vi att be om det. Vår fysiska kropp behöver den näring som finns i mat. Guds ord, Bibeln, är mat för vår inre mänska. Det är kanske lättare att komma ihåg att mätta vår fysiska hunger, den gör sig påmind på så tydliga sätt. Den andliga maten lämnar lättare bort. Vår kropp blir fysiskt svag om vi inte äter. Vad händer manne med vår Gudsrelation och tro om vi inte umgås med Gud i Hans ord?

Att ha tillgång till Bibeln är mycket större än vi kanske tänker. En kvinna i Samburu tillfrågades hur det känns att höra Guds ord på sitt eget språk? Hon kunde inte läsa eller skriva men hade fått tag på ett exemplar av Bibeln i audioform. Hennes svar berörde. *”Föreställ dig”,* sa hon med tårar i ögonen, *”att du själv för första gången får lyssna till Gud utan tolk eller att någon annan mänska förklarar ordet för dig”.*

Gud vill möta oss i sitt ord idag. I Bibeln finns den näring vi behöver för vår tro. Där lär vi känna Guds kärlek, där påminns vi om Jesu försoningsverk och därifrån får vi kraft att varje dag leva i Guds nåd. Samburuerna upplevde att de fick en närmare relation till Gud när de fick tillgång till Hans ord. Det gäller också oss. Vi lär känna Gud genom Hans ord.

Till dig som inte är så värst sugen på att läsa Bibeln: be Gud om andlig hunger!

Till dig som vill men tycker att det är svårt:

ge inte upp! Be Gud öppna sitt ord för dig.

Till dig som läser Guds ord regelbundet:

fortsätt! Det finns många dolda skatter kvar att upptäcka!

P.S. I Ps.34:9 får du ett ljuvligt löfte om vad som väntar dig när du närmar dig Herren!

Guds frid

Ove och Eva Gädda

Isak

De tre patriarkerna, de som vandrade med Gud, kommer ni ihåg dem? Förra gången berättade jag om "farfar" Abraham och nu har turen kommit till "pappa" Isak. Han som kallades "Löftets son".

Isak var en mirakelbaby som föddes av Sara när hon var över 90 år gammal. Sara och Abraham var så glada och stolta över sin son! Isak växte upp och blev större och större. Han blev tränad att kunna bli ledare över allt som Abraham ägde. När Isak blev tillräckligt gammal tyckte Abraham att han skulle gifta sig med någon från deras eget folk. Men han visste inte vem som skulle passa åt Isak. Därför bad Abraham till Gud om det och sände iväg sin tjänare, för att hitta en fru åt Isak. Tjänaren tog med sig 10 kameler, presenter och fina smycken för att visa att Abraham var mycket rik, och så reste han till den stad där Abrahams släktingar bodde.

När han kom in i staden såg han många flickor runt en brunn. De tog upp vatten ur brunnen, för att använda i hemmen. Han bad en bön till Gud: "Herre, visa mig vilken flicka som du har valt till fru åt Isak. Gör så att just hon säger att hon kan ge vatten åt alla mina kameler" (1 Mos. 24: 12-14). Han gick fram till en flicka vid vattenbrunnen och frågade: "Snälla kan

jag få lite vatten att dricka, jag har rest långt och är så törstig." Flickan svarade: "Det kan du gärna få, och jag kan ge vatten åt dina kameler också." Sedan tog hon upp vatten ur brunnen, många, många gånger, och hällde åt kamelerna att dricka. Det var inte bara en liter eller två, utan hundratals liter vatten som hon fick lyfta upp. En kamel som är törstig kan dricka jättemycket vatten på en gång för att ladda upp inför nästa vandring.

Abrahams tjänare visste nu att hon var utvald av Gud. Både hennes familj och hon själv trodde också på Gud, och hon valde att resa med tjänaren tillbaka till Abrahams land. Därför kom det sig att Isak gifte sig med den här vackra, unga flickan som hette... Rebecka.

Eva Hagnäs

Bön:

Abrahams tjänare bad till Gud om en sak som verkade omöjlig. Hur skulle tjänaren kunna veta vilken av flickorna kring brunnen som Gud hade tänkt på?

Men med en enkel fråga och ett enkelt svar, så visste han. Gud gjorde så att flickan svarade på just det sätt som tjänaren hade bett om: "jag kan ge vatten åt dina kameler också".

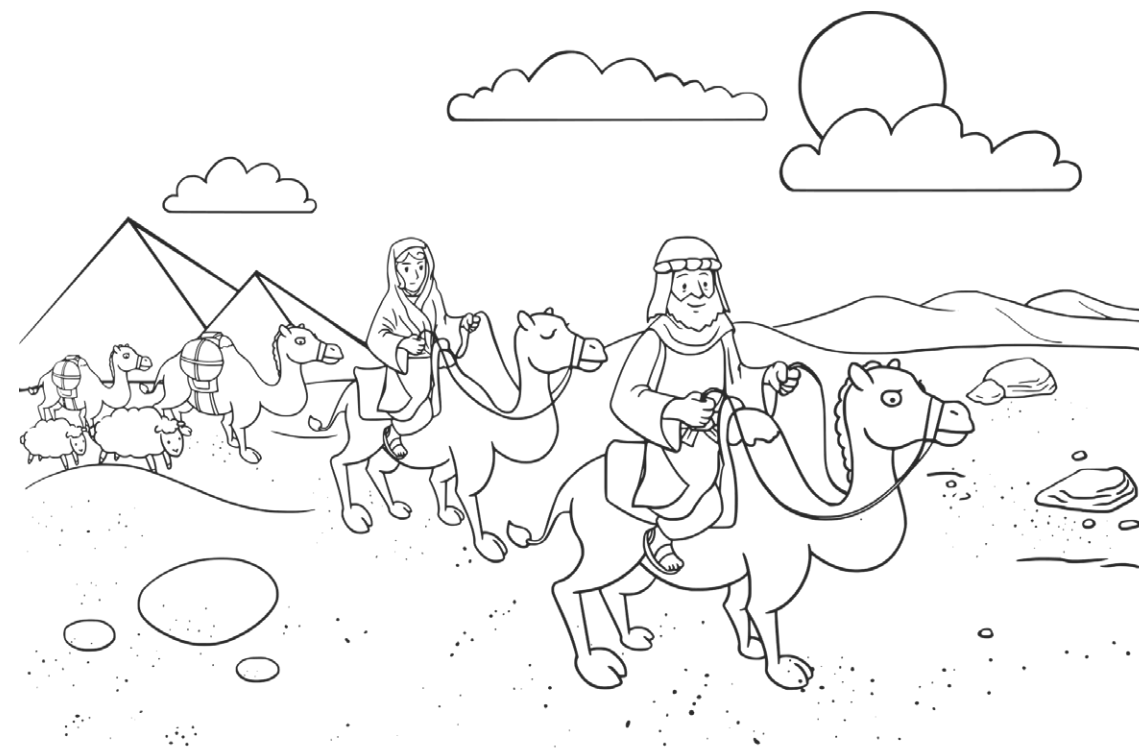
Du kan också be till Gud om alla problem eller önskningsar som du har.

Allting, som du funderar på, kan du be om.

Gud vill att vi ska be till honom och **lita på** att han är med oss varje dag.

Gud har lovat att höra alla dina böner och han har lovat att aldrig lämna dig.

Han ser dig. Han känner dig. Han älskar dig.

Vad betyder dopet för dig och mig?

Jag tror att de flesta som läser den här ungdomsfliken har blivit döpta som barn. Några av oss vet också tidpunkten för vårt dop. Men förstår vi vad dopet betyder för oss? Ibland talar man om att man döper någon till ett namn, som att dopet syftar på en namngivningsceremoni. Någon kanske tänker att dopet bara hör till, och funderar inte desto mera på vad det betyder. När vi läser Skriften så märker vi att dopet är viktigt, och hör ihop med det att jag är en kristen. Det här tänkte jag fundera på i den här ungdomsfliken.

Var är Jesus idag?

Bibeln berättar åt oss att Jesus dog på korset för alla människors skull. Han försonade våra synder genom sitt blod, och steg upp från de döda och besegrade döden. Han har vunnit över alla verkliga fiender. Och Guds frälsning i Jesus Kristus erbjuds åt alla människor, utan undantag, och Han har lovat vara med oss alla dagar till tidens slut. Men betyder det här automatiskt att jag och alla människor i världen är frälsta? Nej. Varje människa behöver få del av Guds gåva i Jesus Kristus, och vi behöver ställa oss frågan hur vi får del av syndernas förlåtelse. Söker vi Jesu kors idag, så hittar vi inte det. Korset har förmultnat, vi behöver söka på andra ställen.

Ditt dop hör ihop med det som Jesus gjorde på korset

Guds ord berättar åt oss hur vi får del av det som Jesus gjorde. Det här berättar Jesus själv till oss: *"Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt som jag befallt er. Och se, jag är med er alla dagar till tidens slut"* (Matt. 28:19). När lärjungarna fick i uppgift att göra människor till kristna, gavs dem dopet som verktyg. Dopet har gjort dig till en Kristi lärjunge. Vi har döpts till Guds namn och gemenskap. Det här undervisar Petrus också om i sin pingstpredikan: *"Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, så att era synder blir förlåtna. Då får ni den Helige Ande som gåva"* (Apg. 2:38). I dopet verkar den Helige Ande och vi får syndernas förlåtelse. Genom dopet får du och jag del av Kristus Jesus och det som han gjorde på korset.

Ditt dop hör ihop med din tro

De här texterna från Guds ord är viktiga när vi funderar på vårt eget liv, och vår egen personliga tro. Kanske du har funderat på om du får vara ett Guds barn som har en plats i Guds himmel? Kanske du försöker få klarhet i saken genom att se på dig själv. Kanske du

Alla är ni Guds barn genom tron på Kristus Jesus. Alla ni som blivit döpta till Kristus har iklätt er Kristus

ser en gosse eller tjej som tror på Jesus och lever ett hyggligt liv. Men om vi är ärliga så kommer vi också att se synd. Vi ser vår egen otro och våra felsteg. Och med det kommer du och jag inte långt, åtminstone inte om vi talar om hur vi ska få evigt liv. Att försöka hitta trygghet i Gud genom att se på sitt eget liv, är som att försöka lyfta sig själv med sina egna skoremmer.

Du ska istället rikta ditt fokus på det som Gud lovar i sitt ord. Läste du bibelorden jag skrev ner tidigare? Det finns fler. I dopet fick du del av det som Kristus gjorde på korset. Du fick syndernas förlåtelse och den Helige Ande. Paulus skriver så här: *Alla är ni Guds barn genom tron på Kristus Jesus. Alla ni som blivit döpta till Kristus har iklätt er Kristus* (Gal. 3:26-27). Dopet och den personliga tron hör samman. Dopet visar dig att du får tro dina synder förlåtna. När du döptes fick du del av det som Jesus gjorde. Du behöver alltså inte se till ditt eget inre, utan du riktar ditt fokus på det som består. Din tro får greppa tag om de löften som Gud gett dig i ditt dop.

Ditt dop hör samman med ditt kristna liv

Vad betyder då dopet i ditt liv? För det första får du tänka på det som Martin Luther skriver

i Lilla katekesen. Dopet betyder att *"den gamla människan i oss skall genom daglig ånger och bättring förkvävas och dö med alla synder och onda lustar, samt en ny människa i stället dagligen framkomma och uppstå, vilken skall leva evinnerligen för Gud i rättfärdighet och helighet."* Dagligen får vi tänka på att Gud har genom dopet korsfäst oss med Kristus, och låtit oss uppstå till ett nytt liv. Vi som döpta kristna är kallade till att leva ett liv enligt Guds vilja och kämpa mot det onda och syndiga.

För det andra får du alltid komma ihåg att Gud står fast vid de löften Han förknippat med ditt dop. Hur det än går i ditt liv så får du återvända till dopets förbund. Guds nåd står fast: Även om bergen viker bort och höjderna vacklar, så ska min nåd inte vika från dig eller mitt fridsförbund vackla, säger Herren din förbarmare. (Jes. 54:10)

Richard Eklund

Att bemöta människor i sorg

Kurt Hellstrand föreläste om ovanstående tema. Han började med att konstatera att kärlek och sorg hör samman. Det kan liknas vid två plantor som växer i samma jord och får samma näring. Den ena består i lyckan att få äga den man älskar och den andra i smärtan att förlora den man älskat. Kärlek och sorg är alltså inte varandras motsatser. Båda finns i hjärtats innersta rum och det gemensamma för dem är förmågan att ta hela ens person i besittning (Fredrik Wislöf). När kärleken är stark blir sorgen också stark.

Sorgen är alltid personlig och ingen kan förstå en annans sorg. Sorgen kan ha många olika ansikten men ansiktena har ändå gemensamma drag. Det sätt som vi möter sorgen på beror på vilken ålder vi är i, vilken personlighet och livserfarenhet vi har. Det sociala nätverket har stor betydelse, liksom stödgrupper. Till detta kommer den individuella förmågan att bemästra livet (coping). Sorg kan även uppstå då en kärleksrelation tar slut för en ung människa och då kan det ofta bli en väldigt stark känsla av sorg för den unga.

Det finns risk att fixeras i sin sorg och därför är det viktigt att sorgprocessen kommer igång. Ibland vill inte den sörjande komma vidare utan fastnar i självömkan. Ibland kan det behövas hjälp utifrån. En sorgprocess som inte kommit igång kan hindra andra viktiga livsprocesser (t.ex. en dotter som inte sörjt sin far kan få svårigheter i sitt äktenskap). Många människors problem har sin

grund i ett ofullbordat sorgearbete (oförlöst sorg). Här kan olika sorgegrupper vara till hjälp. Församlingarna (ev. Luth.) brukar ordna olika former av sorgegrupper. Det kan vara sorgegrupper för den som mist sin maka/make mitt i livet eller för den som lämnat ensam som äldre, sorgegrupper för ungdomar som mist en nära anhörig m.m. Det ordnas också sorgegrupper för de som mist en anhörig genom självmord och för dem som mist ett barn.

En sorgegrupp är en mindre grupp på fem till åtta deltagare som träffas ett bestämt antal gånger och leds av en präst eller diakon. I gruppen finns det möjlighet att dela med sig av tankar och känslor till andra som är i samma situation och som kan förstå vad sorgprocessen handlar om. Att vara med i en sorgegrupp är gratis.

Möjlighet att gå individuellt och prata med en självvårdare, terapeut eller någon som du har förtroende för finns också.

Vi skall veta att sorgen kan besestras. Vi bör också veta att sorgen måste få delas med någon och att sorgen måste få grätas ut.

När det ofattbara händer reagerar vi människor på ganska liknande sätt. Vi går igenom en process av fyra faser som vi växlar mellan och återkommer till. Faserna är inte heller klart åtskilda, ibland kan en fas saknas eller vara invävd i en annan fas.

1. Chockfasen

Chocken kommer först av allt och den varar från någon minut eller timme till några dygn. Dit hör överklighetskänslor, kaos och att man har svårt att ta till sig information. En del blir apatiska och en del hysteriska. Någon kan bli "övertröstande" och glömmer sig själv. Det är vanligt med minnesluckor efteråt. Fysiska symptom som att man darrar, svettas, fryser, kräks och får andnöd är vanliga.

Nu är det viktigt att man har någon hos sig hela tiden. Någon som bara finns där och som håller ut och håller om – ifall det tillåts. Någon som hjälper till med de praktiska sakerna i hemmet och som ser till att det finns mat på bordet och påminner om behov av vila och sömn. Det är viktigt att eventuella barn i huset har någon som ser dem och tar hand om dem. En person som lever i chockfasen får inte lämnas ensam.

2. Reaktionsfasen

Reaktionsfasen kommer då chocken släppt och personen känner sig trygg. Denna fas räcker från några veckor till flera månader. Nu sjunker informationen om vad som hänt djupare in i medvetandet och man upprepar den information man fått om och om igen. Man får kontakt med känslorna, smärtan kommer fram och man försöker finna någon mening i den kaotiska situationen. Frågan varför upprepas gång på gång liksom det orättvisa i att detta hände mig. Det kan bli tröttsamt och slitsamt för de anhöriga.

Vi människor har inbyggda försvarsmekanismer som skyddar oss från att behöva ta in allt det svåra på en gång. De hjälper oss att s.t.e.g.v.i.s ta in verkligheten sådan den är. En av försvarsmekanismerna är regression (en önskan om att bli omhändertagen).

En person i reaktionsfasen kan lida av sömnrörningar, aptitlöshet, ångest, nedstämdhet och andra kroppsliga reaktioner. Beteendet kan också vara utagerande och bestå av självförakt och skuld-känslor. Småningom börjar dock en bearbetning ske och man fungerar

bättre. Dock kan det finnas en viss skepticism till erbjuden hjälp.

Under denna tid är det viktigt att omgivningen orkar med allt det negativa. Fortsätt att hälsa på och acceptera att personen ältar händelsen om och om igen. Lyssna aktivt och tålmodigt och ta emot de känslor som kommer då chocken släpper. Som anhörig ska man vara observant om personen börjar dra sig undan och isolera sig.

3. Bearbetningsfasen

Nu har det akuta skedet lämnats och man kan småningom bearbeta det som hänt. Känsloutbrotten är mindre och man kan börja ta små steg framåt i livet. Det är viktigt att prata med någon som förstår och orkar lyssna till slut. Genom detta bearbetas det som man varit med om. Det kan ändå behövas professionell hjälp och kristerapi. Man behöver få möjlighet att bearbeta minnen, sinnesintryck och fantasier och sätta ord på tankar och känslor. Det värsta man kan göra är att isolera sig. Det är svårt att se förändringar och möjligheter om man inte pratar med andra.

4. Nyorienteringsfasen

Nu har personen försonats med det som har hänt och kan acceptera situationen. Nyorienteringsfasen har inget avslut utan för oss framåt i livets olika händelser och utmaningar. Personen lever vidare med det som har hänt och hindras inte i sin fortsatta utveckling.

Sorg tar tid och måste få ta tid. "Gråta har sin tid... sörja har sin tid" (Pred. 3:4). Man brukar också säga "att gråta är att vattna sin själ". Vi kommer alla att råka ut för en kris, förr eller senare i livet, och då är vi i behov av omgivningens stöd och hjälp. En annan gång är det vi som är nära vän och anhörig och då är det vår tur att finnas där för våra medmänniskor.

Ann-Christin Snellman

Tidstecknet IsraEl

Vi läser i 1 Mos. 32:27-28 att när Jakob brottades med Gud vid Jabboks vad, får han frågan av Gud: "vad heter du"? Jakob svarar han, och Herren säger: "du skall inte längre heta Jakob utan IsraEl." Så kan vi läsa i den finskspråkiga bibeln *Biblia*. Stavad på det här sättet. Enligt uppgift är det skrivet på samma sätt i flera andra äldre biblar på olika språk. Jag hörde en israelkännare förklara varför ordet stavas på detta sätt. Han förklarade att motsvarande bokstav i hebreiskan, versalen I, betyder *min/mitt* och slutbokstäverna *El*, är en förkortning på gudsnamnet *Elohim*, i hebreiskan. Alltså blir betydelsen IsraEl: *min Elohim* eller på svenska språket: "min jag är" [eller "Gud kämpar". Redaktion]. Hädanefter skulle Jakob och alla Abrahams ättlingar bära gudsnamnet IsraEl. Det kan vi också läsa i profeten Jeremia 14:9 där han skriver: "du bor ju dock mitt ibland oss Herre och vi är uppkallade efter ditt namn".

Gud utvalde judarna till sitt egendomsfolk som vi bland annat kan läsa i 2 Mos. 19:7. Varför han valde just judarna vet vi inte, men kanske därför att judarna, som de omnämns på flera ställen i Bibeln är ett hårdnackat folk. Det finns inget folk i världen som har fått lida så mycket som judarna. De har blivit förföljda, mördade och utspridda över hela världen. Men som ett mirakel fick de tillbaka sitt eget land efter ett beslut i FN så sent som år 1947. Samtidigt beslutade också FN att landet skulle heta Israel. Namnet taget direkt från Bibeln men med den modernare stavningen så att himmelens Gud inte så tydligt omnämns.

Än idag är Guds egendomsfolk föraktade och förföljda av många länder och folk i vår värld. Antisemitismen är rådande hos många. Kanske är just detta, att Gud valde det mest vrånga folket som sitt eget, ett bevis på Guds gränslösa nåd, barmhärtighet och kärlek mot oss människor. Ingen är så usel, vrång och hårdnackad att Guds kärlek och nåd inte räcker. Den räcker även för mig och dig käre broder och syster.

Gud gav sitt löfte redan åt fader Abraham att hans säd skulle bli riklig, som sanden i havet. De skulle bli framgångsrika och välsignade. När vi ser historiskt på vad som händer i vår värld kan vi konstatera att Guds löften uppfylls mer och mer. Israels folk, detta hårdnackade folk, blir uppmärksammade ofta och på det mest fantastiska sätt. Inte alltid positivt men ändå uppmärksammade. Gud har inte glömt sitt förbund med Abraham.

I Sverige utdelas det kanske mest kända priset i världen, nämligen Nobelpriset, för stora framsteg inom forskning och utveckling. Där kan man se att Abrahams ättlingar utmärker sig både inom medicin, ekonomi, fysik, kemi, litteratur och även fredspriset. Av alla Nobelpris som utdelats, sedan det instiftades i början på 1900-talet, har cirka 25 procent gått till judar. År 2013 gick 50 procent av alla nobelpris till judar. Ändå utgör inte judarna mer än 0,2 procent av jordens befolkning. Är inte även detta ett tydligt tecken på att Gud inte har glömt sitt löfte till Abraham. Många av de uppfinningar som idag är livsviktiga för oss människor har sitt ursprung i Israel. Många hjärtmediciner

som vi idag använder är framforskade av judiska vetenskapsmän. Hjärtstenter som jag själv har inopererade i mitt hjärta är framforskade i Israel. För att inte nämna all utveckling inom data- och teletekniken som möjliggör att vi kan sända gudstjänster ut över hela världen. Allt på gott och ont eftersom djävulen också använder alla tekniska framsteg för att försöka locka bort oss från himlavägen. Mycket av den nya tekniken är framforskad av judiska vetenskapsmän. Ändå är kritiken stor, och fördömanden stora, av landet Israel och dess folk. Inte minst i Sverige.

När Gud talar om sitt egendomsfolk så säger han genom profeten Sakarja: "den som rör vid er, han rör vid min ögonsten" (Sak. 2:8). Vi skall aldrig förakta och fördöma judafolket som är Guds egendomsfolk. Vi skall aldrig förakta och förringa någon enda medmänniska. Visst gör även judarna fel i många stycken. Bibelordet "Ingen finns som gott gör, icke en enda. Alla har de avvikit och blivit odugliga inför Gud" (Rom. 3:11) gäller för judar och för oss alla.

Men det största och viktigaste är att Gud sände sin Son Jesus till försoning för hela mänskligheten. Jesus, Guds Son, öppnade vägen för oss alla till himmelen med sitt blod, genom att han led, dog och uppstod för vår skull. "Gud kastade allas våra missgärningar på honom". Han gjorde det för mig och dig men också för judafolket. Jesus avlades av den Helige Ande, föddes av judinnan, jungfrun Maria. Han kom till sina egna men de tog inte emot honom. Därför vände sig Gud till oss hedningar med evangeliet. Alla som tog emot honom "gav han makt att bli Guds barn" (Joh. 1:12). Tack och lov till Gud för det att jag också får vara hans barn! Guds ordet, givet av Gud, vittnar och försäkrar för oss att vi är Guds barn genom tron och har syndernas förlåtelse för hans namns skull.

Petrus skriver att Guds ordet är nedtecknad av heliga Guds män, drivna av den Helige Ande. Har du tänkt på att alla författarna av brev i Bibeln är judar? Alla utom Lukas, som var en hednakristen från Antiokia. Gud lät sitt eget folk skriva ner Hans vilja och ord. Hebreerbrevets författare är okänd, men många tror att det kan vara judarna Paulus eller Apollos som har skrivit brevet. Paulus var en ortodox jude men med romerskt medlemskap och Apollos var en värtalig jude, läser vi i romarbrevet.

Det som nu händer i Israel är tydliga tidstecken på att Guds ord uppfylls allt mer. Tänk bara på vad som händer i Syrien och Libanon nu i vår tid. Mycket av det som just nu händer där har profeterna skrivit om för snart tretusen år sedan. Gud har inte glömt bort sitt egendomsfolk. Alltför många tolkar, och vill göra gällande, att Bibelns budskap bara handlar om det andliga Israel, som också vi tillhör. Men det är att göra våld på Guds ord. Så är det inte. Vi kan läsa vad aposteln Paulus skriver i Romarbrevets 11 kapitel att när hedningarnas fulla antal har kommit, så skall Gud vända tillbaka egendomsfolket Israel. Till judarna som åter skall inympas i det sanna olivträdet, i vilket också vi Kristus troende hedningar har blivit inympade. Då skall också egendomsfolket bli frälst. Gud är trofast, han viker inte från sina löften. I Israel uppkommer nu fler och fler messianska församlingar. Judarna vänder sig till tro på Kristus. Detta betyder att Jesu andra ankomst står för dörren. Gud hjälp mig och oss alla att hålla fast i tron på Herren Jesus Kristus och det han har gjort för oss. Han ensam är vägen, sanningen och livet. Amen.

En ringa broder i Kristus
Erling Väливаara

Det är fruktansvärt...

Vad är det som är fruktansvärt?

Vi tänker ofta att:

- det är fruktansvärt att drabbas av en svår sjukdom
- det är fruktansvärt att bli förtalad och mista sitt goda namn och rykte
- det är fruktansvärt att plötsligt förlora alla sina ägodelar och ekonomiska tillgångar
- det är fruktansvärt att uppleva krig eller terrorattacker.

Men så säger inte Bibeln!

När vi gör våra bedömningar om olika svåra och oförklarliga händelser i livet säger vi ofta: ”det är fruktansvärt...”

Bibeln talar också om det som är fruktansvärt. Men inte som människor vanligtvis tänker. Skriften säger: ”*Det är fruktansvärt att falla i den levande Gudens händer*” (Hebr. 10:31).

Detta är det verkligt fruktansvärda och förskräckliga. Ingenting är värre för en syndare än att möta Gud, Den Helige. Att stå med

synd och skuld inför honom som avgör varje människas eviga öde – **det** borde vi frukta för. ”*Ty HERREN, den Högste är fruktansvärd, en stor konung över hela jorden*” (Psalt. 47:3).

Många i vår tid – också inom kristna sammanhang – har ett ytligt förhållande till Gud. Gudsfruktan är en bristvara. Men Guds ord talar klarspråk också om detta: ”*HERREN Sebaot skall ni hålla helig; honom skall ni frukta och för honom skall ni förskräckas*” (Jes. 8:13). Gud är helig. Och hans vrede är inte bara en teologisk term, utan en förfärlig verklighet. Ja, Gud är ”*en Gud som dagligen visar sin vrede*” (Psalt. 7:12). Han reagerar mot all synd. Han är en förtärande eld mot alla onära begär, onda tankar och handlingar. Likaså är alla våra försummelse och underlåtenhets-synder under Guds vrede och förbannelse (Gal. 3:10).

Synden och Gud aldrig kan förenas. De utsluter varandra ömsesidigt. Antingen kommer Gud att skilja dig från synden, när du i

”*Ty HERREN, den Högste är fruktansvärd, en stor konung över hela jorden*”

tro tar emot Jesu renande offerblod, eller så kommer den synd som du inte vill bekänna utan behålla, att skilja dig från Gud.

David hade lärt känna både sig själv och Den Helige. Därför säger han till Gud: ”*Du, endast du är värd fruktan, vem kan bestå inför dig när du är vred?*” (Psalt. 76:8).

När det himmelska Majestätet gör lagens bud tydliga, uppenbaras det vi alla är: syndare. Guds lag avslöjar oss som avgudadyrkare, äktenskapsbrytare, mördare, tjuvar... Då anar man sanningen i Skriftens ord: ”*Det är fruktansvärt att falla i den levande Gudens händer.*” Att komma till denna insikt är inte behagligt, men nödvändigt. Det ger den förfäran i samvetet, som är en förutsättning för att rätt lära känna evangelium. Och det är dit – till evangeliet – Gud vill föra oss.

Evangelium är det förunderliga budskapet om Ställföreträdaren. Jesus gick in i ditt och mitt ställe. All vår synd och skuld blev av Fadern lagd på Sonen. Han blev ”*gjord till synd*”!

C. O. Rosenius skriver:

”På detta sätt blev han den störste syndare, så att det inte finns hans like på jorden. Han är offerlammet för all världens synd och i den egenskapen inte oskyldig och utan synd, vilket han var som Guds Son i härligheten. En syndare är han, en liten tid övergiven av Gud

(Jes. 54:7). Nu bär han på sin rygg Paulus’ synder, han som var en hädare, förföljare och våldsvarkare, Petrus’ synder, han som förnekade sin Herre, Davids synder, han som begick äktenskapsbrott och mord. Ja, mina synder, dina och hela världens synder vilar på honom. Alla de synder vi har gjort och ännu dagligen gör är med sådant gudomligt allvar lagda på Kristus, Guds Lamm, som om de verkligen var hans egna. Ja, är inte våra synder hans, så är vi evigt förlorade.”

Evangelium talar om hur Gud har handlat med sin egen Son, vår ställföreträdare. Domen gick över Sonen. Till frälsning och evig salighet för alla som tar sin tillflykt till honom. Gud har gett oss allt med honom. ”*Han som inte skonade sin egen Son utan utlämnade honom för oss alla, hur skulle han kunna annat än också skänka oss allt med honom?*” (Rom 8:32)

Det är fruktansvärt att vara en syndare, som bara har sig själv att räkna med, när man ska möta himmelens Gud.

Det är saligt att vara en benådad syndare, som hos Jesus fått förlåtelse för all synd och blivit övertäckt av hans rättfärdighet. Ja, det är underbart när evangeliet uppenbaras för hjärtat. Då ser man himlen öppen!

Göran Holmgren
Insänt av Mathias Sundelin

Till minne av Sandra Sofia Fagerholm

f. 2.9 2009 d. 1.3 2020

“Ett helt liv är inte desamma som ett långt liv.
Ett helt liv har den haft som varit älskad.”

Sandra föddes i Ytterse, som tvilling, och den åttonde i syskonskaran. Redan tidigt under graviditeten märktes det att hon växte sämre än sin tvillingbror. Från 24:e till 33:e graviditetsveckan låg mamma Mona i Tammerfors. Sandra föddes sedan i Vasa med kejsarsnitt i vecka 35. När hon var en månad gammal fick hon diagnosen Miller-Dieker syndrom. Vi visste att med den här diagnosen skulle Sandra få ett annorlunda liv. Hon skulle inte börja krypa, inte gå, aldrig komma springande emot oss för att glatt berätta om något hon klarat av eller upplevt.

“Ändå var du redan allt! Allt du var tänkt att bli, bara genom att finnas till. Du var så högt älskad av alla, från första stunden vi mötte dig.”

Sandra älskade sin familj. Hon hade också en väldigt speciell relation till sin tvillingbror Joel. Hur jobbigt hon än hade det, blev det alltid lite bättre när han kom och kramade henne. Sandra satt mycket i våra, eller någon av vårdarnas famnar. Hon var väldigt social, gillade att träffa människor och genast med på noterna, om man funderade på någon utflykt eller något annat spännande. Hon hade en finurlig, underfundig humor och när man fick ett av hennes leenden lyste det upp ens dag.

Sandra fick under åren mer och mer medicinska behov. Vi behövde hjälp med vården, speciellt eftersom det var mycket vård även nattetid. Gud sände de människor som Sandra behövde. Vi blev välsignade med fina, hjärtgoda vårdare, som älskade Sandra. Vardagsrummet fylldes med hjälpmedel och medicinsk apparatur. Vi behövde ett eget rum åt Sandra för att kunna fortsätta vårda henne hemma. Även där fick vi känna hur Gud välsignar. Moster Nanna sa i sitt tal på minnestunden: “Du hade aldrig en egen plats, i en bänk i din församling, men du var ändå så ihågkommen. Den dag då du behövde ett eget rum för att kunna fortsätta bo hemma, kom hela församlingen hem till

dig. De turades om att bygga och hjälpte även din familj ekonomiskt. På ett alldeles speciellt sätt visade de sin kärlek, inte i tomma ord, utan i handling och sanning.”

En av orsakerna till att Sandra inte kunde vara med på sammankomsterna berodde på att hon var väldigt infektionskänslig. Varje infektion var potentiellt livshotande. Men inför sommarmötet i Esse 2019 hade hon fått gammaglobulin för att stärka immunförsvaret. Vi beslöt att försöka vara med på mötet. Leif och Carola lånade ut sin husbil och vi packade mediciner och utrustning. Sandra kunde delta en stund både på lördag och söndag. Under den här perioden, då hon annars hade otaliga kramper och andningspauser dagligen, var hon anfallsfri under hela möteshelgen. Ett mirakel för oss!

Sandra fick delta i barnens sångstund. Vilken glädje när hon viftade med i sången “När det stormar”. Just musiken var något som Sandra njöt av. Fötterna vickade ofta i takt till musiken. Varje lektion började hennes fröken med att spela sångerna “Jag blir så glad när jag ser dig” och “Jag har en ängel som följer mig.”

”Jag har en ängel som följer mig, jag har en ängel som följer mig var dag.
Om jag sitter eller står, om jag springer eller går, jag har en ängel som följer mig.
Jag är trygg både dag och natt,
ja trygg både dag och natt.
En ängel går vid min sida och jag är trygg både dag och natt.
Jag har en ängel som skyddar mig, jag har en ängel som skyddar mig var natt.
Om jag sover jätteskönt eller vaknar gång på gång, jag har en ängel som skyddar mig.”

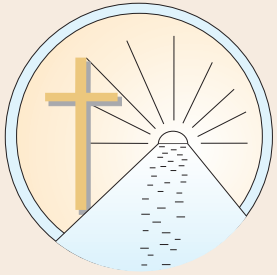
Den här sången spelades också när vi i familjen samlades runt Sandras kista i kyrkan.

Torsdagen den 20:e februari konstaterades det att Sandra endast har minimal njurfunktion kvar. Vi väljer att ta hem henne för terminalvård. Den här sista tiden var väldigt viktig för oss. Vi och hennes vänner fick tid att ta avsked. Vi var mycket i hennes rum, sjöng för henne, höll henne i famnen, smekte henne... hur trött hon än var hade hon alltid ett leende åt den som kom och hälsade på.

På söndagförmiddag, den 1:a mars, somnade Sandra stilla in i sin egen säng, omgiven av sin familj.

Jordfästningen hölls i Esse kyrka lördagen den 14:e mars av kyrkoherde Kaj Granlund. Vid minnestunden i församlingshemmet fick vi höra tal av Sandras moster Nanna Sundfors, Sandras fadder Anders Grankulla och av vår vän Malin Sundström. Andakt hölls av Kaj Granlund och Jorma Pesämaa. Alla Sandras vårdare sjöng. Vi är så tacksamma för de år vi fick med Sandra. Vi bevarar henne i våra hjärtan och minnen, tills vi får mötas i himlen, fri från jordiska bojor.

Mamma, pappa och syskonen

Rapport från hemlandsmissionen 2020

År 2020 går till historien som året då Coronapandemin förändrade världen.

Med en så liten sak som är osynlig för blotta ögat tillät Herren att världen formligen stannade. Alla människor i alla länder har på något sätt påverkats av pandemin. I arbetet med hemlandsmissionen har bara en liten del av verksamhetsplanen kunnat förverkligas. En hel del av arbetstiden har gått till telefonsamtal för annulleringar.

En av följderna av pandemin har varit att vi tyvärr är tvungna hålla kontoret stängt och arbeta hemifrån. Alla LFF:s anställdas kontaktuppgifter hittar ni på hemsidan www.lff.fi

Till den positivare delen av mitt arbete hör en hel del telefonsamtal samt att en del personliga besök och samtal på kontoret ändå har kunnat hållas. Både officiella och inofficiella samtal och också en del konfidentiella samtal.

14 olika andakter på äldreboenden och olika servicecenter hann vi hålla innan pandemin stoppade dem i slutet av mars.

150 stycken Radioandakter som vi producerar tillsammans med radions redaktionsråd och tekniska gruppen har sänts i Radio LFF, därtill har 66 repriserna av dem sänts på fredag förmiddagar. Ett speciellt tack vill vi rikta till den tekniska gruppens pojkar som med entusiasm har redigerat och hjälpt oss med tekniken i produktionen, också av andra program. Ni gör ett stort arbete som inte syns för lyssnarna men som verkligen hörs! *"Vi har olika gåvor alltefter den nåd som vi har fått!"* (Rom. 12:6)

En positiv följd av pandemin har varit att vi med hjälp av en del frivilliga personer har kunnat öka programutbudet och sändningstiden i Radio LFF till över 50h/vecka.

Lunchprogrammen med intervjuer av personer inom väckelsen har varit uppskattade. Vi fortsätter, för min del, med en intervjuserie med väckelsens predikanter och präster för att göra personerna bakom predikstolen mera kända. I synnerhet för de yngre lyssnarna men också för dokumentation för LFF:s historia.

De flesta av våra program går att lyssna på i efterhand via hemsidan under Radio LFF/Podcast (Soundcloud) Vi har investerat i en ny inbandningsutrustning med trådlösa mikrofoner för Radio LFF för att göra produktionen av programmen enklare och ljudkvaliteten bättre. Den nya utrustningen kunde tas i bruk i slutet av året. Vi efterlyser också personer bland bönehusens medlemmar som vill/vågar göra program. Vi lånar gärna ut utrustningen till bönehusens medlemmar och introducerar Er för produktion av program. Inga förkunskaper behövs. Endast mod att tjäna! Enligt Statsrådets beslut har vi tillstånd att sända 24/7 så det finns sändningstid.

Av väckelsens predikanter har Tore Töyrä från Bosund och Albin Sjöberg från Vasa fått hembud 2020. Vi tackar Herren för allt han gett oss genom dem och lyser frid över deras minne!

Inför de okända uppdragen vi står inför under detta nya år får vi komma ihåg Herrens ord till oss i 2. Kor. 5:19: *"Han har anförtrott oss försöningens ord. Vi är alltså sändebud för Kristus!"* Vi får be vår himmelske Fader om välsignelse

och krafter för vårt arbete i Herrens tjänst detta nya nådens år 2021 med orden i psalm 44, skriven av Herman Råbergh:

*"Vi ber dig, våra fäders Gud,
hör nådigt våra böners ljud,
sträck över oss din milda hand,
välsigna du vårt folk och land.
Ett okänt år oss förestår.
Vi ber till dig, o Fader vår:
Var du vår styrka och vårt stöd
i medgång, motgång, liv och död."*

Vi får också komma ihåg att *"Herrens nåd är var morgon ny"* som Lina Sandell skriver i sin fina morgonpsalm.

Ring gärna och boka tid för träff på kontoret. Vi står alla till Ert förfogande.

–Familjearbetare Ann-Christin Snellman:
tel. 044-750 9899.

ann-christin.snellman@lff.fi

–Ungdomsledare, Richard Eklund:
tel. 044-286 1293.

richard.eklund@lff.fi

–Verksamhetsledare för utlandsmissionen och media samt Sions missionstidning,
Vesa Pöyhtäri:

tel. 044-217 5410.

vesa.poyhtari@lff.fi

–Verksamhetsledare för hemlandsmissionen,
Per-Ole Hjulfors:
tel. 0500-363319.

per-ole.hjulfors@lff.fi

Hälsningar

Per-Ole Hjulfors

Verksamhetsledare för hemlandsmissionen LFF

Prenumerationsavgiften för Sions Missionstidning

Finland 37 €, gåvoprenumeration 24 €

Sverige 390 kr, gåvoprenumeration 282 kr

Norge 370 kr, gåvoprenumeration 282 kr

Övriga 37 € + porto

Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset. LFF erbjuder tidningen gratis under ett år till nygifta par.

Prenumerationer och beställningar:

info@forsberg.info

Tel. +358 6 788 8800 kl. 8-16

Prenumerationer i Sverige:

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,
95334 Haparanda

Tel. +46 9 2261041.

hans.rahkola@gmail.com

Prenumerationer i Norge:

Sara Olsen, Borrásveien 17
9517 Alta

Tel +47 91165805

Adresskorrigeringar

info@forsberg.info

Obs. Flyttningsanmälan till Magistraten gäller enbart officiella instanser, inte tidningsprenumerationer.

Fakturerings

Antero Heikkilä

antero.heikkila@multi.fi

Tel. 0500 260 539

Taltidning

Sions Missionstidning finns även som taltidning på CD. Prenumerationspriset är detsamma som för papperstidningen. Kontaktperson för taltidningen:

Vesa Pöyhtäri

Tel. 044-2175410

vesa.poyhtari@lff.fi

*Den som du ser Anden komma ner
och bli kvar över, han är den som
döper i den helige Ande.” (Joh. 1:33)*